

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Firmi Cæsareæ Episcopi verba expenduntur, quæ auctoritatem Romani Pontificis respiciunt. Acclamations Episcoporum factæ Celestini & Cyrillo referuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

delegatione Principis Synodi Chalcedonen-
sis auctoritatem affecutus fuisset, quemad-
modum supra monui. Etenim eodem eximio
jure in synodo Ephesina Celestinum usum
fuisse ipsius Oecumenicæ synodi testimonio
probare possumus. Nestorij hæresim Roma
in synodo damnauerat Celestinus, ipsumque
Nestorium, nisi perfidam novitatem aper-
ta & scripta confessione intra decem dies de-
poneret, ab universalis Ecclesiæ commu-
nionem deiecerat: cujus sententiæ execu-
tionem delegavit Cyrillo Alexandrino. Hic ex
sententiâ Celestini, atque sua, totiûsque
synodi Ægyptiacæ, synodicam epistolam ad
Nestorium dedit; qua eum hortatus est ut à
stolidis dogmatibus, quæ publicè docebat,
desisteret, quod nisi intra tempus in literis
Celestini præfinitum præstaret, certò sciret
se à communionem totius Ecclesiæ excidisse.
Cogitur Ephesina synodus: ubi recitatis Ce-
lestini & Cyrilli epistolis ad Nestorium, at-
que prolatis è patrum antiquorum operibus
excerptis aliquot sententiis, Nestorij impie-
tas convicta, & Celestini atque Cyrilli sine-
ra fides omnium consensu approbata est.
Quare sententiâ depositionis in Nestorium
terevocatum & contumacem fertur à syno-
do; ita tamen ut ejus condemnandi auctori-
tas in Celestinum quoque referatur. Etenim
apertè profitentur patres synodi se & à sacris
canonibus & à Celestini epistola coactos ad
eam sententiam ferendam. Quasi dicerent
Celestinum epistola sua synodo auctorem
fuisse damnandi Nestorij.

II. Magni autem momenti sunt illa ver-
ba, quibus se coactos dicunt, id est, ex offi-
cio adstrictos, ut canonibus qui contuma-
ciam plectebant, & rebus à Celestino adver-
sus impietatem decretis, morem gererent.
Ea est enim auctoritas epistolæ Pontificis, ut
parendi necessitas incumbat, postquam, dis-
cussione facta, sacris Scripturis & traditioni
majorum congruere invenitur. quo examine
defuncta erat synodus Ephesina antequam
judicium ferret adversus Nestorium. Hæc
sunt Concilij verba: *Coacti per sacros canones
& epistolam sanctissimi patris nostri & commi-
nistri Celestini Romane Ecclesiæ Episcopi, lacry-
mis subinde perfusi, ad lugubrem hanc contra
eam sententiam necessario venimus.*

III. Ne quis autem existimet alienam à
verbis synodi sententiam nunc primum à me
confictam fuisse, perpendenda sunt quæ dixit
Firmus Cæsareæ Episcopus post adven-
tum Legatorum Arcadij, Projecti, & Phi-
lippij, qui, post damnatum Nestorium, Ephe-
sum accesserunt. Ait Firmus, primam sen-
tentiam tulisse Celestinum, eamque huic ne-
gotio formam per priores literas suas ad Cy-

rillum præscripsisse quam synodus executio-
ni dederit. Quare eum secundis quoque li-
teris ad synodum Ephesinam datis, atque
per Legatos delatis, eandem sententiam de
fide confirmasset, post confirmationem lite-
rarum *Omnes reverendissimi Episcopi simula-
clamaverunt: Hoc justum judicium. Novo Paulo
Celestino, novo Paulo Cyrillo. Celestino custodi
fidei. Celestino cum synodo concordi. Celestino
universa synodus gratias agit. Vnus Celestinus.
Vnus Cyrillus. Vna fides synodi. Vna fides orbis
terrarum.* His acclamationibus, ut fieri sole-
bat à Senatu erga Principem, synodus Ephe-
sina Celestinum ejusque Legatum Cyrillum
suo quoque nomine valde commendabilem
prosecuta est. Legati autem relectis gestis
contra Nestorium subscripserunt. Quæ sub-
scriptio à Cyrillo *canonica assensio* dicitur,
ἡ ἐκκλησιαστικὴ συναίνεσις; & à Legatis *ἡ ἐκκλησιαστικὴ
κατανομήσις*, confirmatio rerum judicatarum.

IV. Vnus tantum restat articulus, in quo
utriusque relationis imperatoricæ & pontifi-
ciæ comparatio ineunda est, ut sciatur an
illis per omnia conveniat. Inter ceteros re-
lationis effectus observavimus Senatuscon-
sulta sine Consulibus vel Principis relatione
fieri non potuisse. Quæri ergo potest non ab-
surdè an licuerit Oecumenicæ synodo de ali-
quo fidei vel disciplinæ capite sine relatione
Pontificis decernere. De synodo Oecume-
nica loquor, in qua Pontifex per se vel per
Legatos præsidet, non autem de Conciliis
provincialibus, aut Diocesanis, quibus nulla
interest sedis apostolicæ legatio. Ac sanè an-
tiquam esse Legatorum persuasionem video,
ut existimaverint Pontificem rerum omnium
gerendarum in Conciliis illis auctorem esse
debere; ita ut etsi fortè non retulerit, saltem
primam sententiam promat. Hanc disertis
verbis expresserunt patres synodi Chalcedo-
nensis in epistola synodica ad Leonem: ad
quem scribunt, Paschasium Legatum ejus-
que socios vehementer obstiterisse novæ jurif-
dictioni quæ à synodo tribuebatur sedi Con-
stantinopolitanæ, ex eo capite præcipuè,
quod Leonem vellent ejus rei auctorem fie-
ri, quemadmodum auctor fuerat rectæ fidei
facienda. Volebant scilicet ea de re prius à
Leone decerni, cujus auctoritati ceteri dein-
de Episcopi consentirent & subscriberent.

*Qui enim, inquit, locum vestre sanctitatis
obtinere sanctissimi Episcopi Paschasius & Lu-
centius, & qui cum eis est reverendissimus Presby-
ter Bonifacius, his ita constitutis vehementer re-
sistere tentaverunt, proculdubio à vestra provi-
dentia inchoari & hoc bonum volentes, ut sicut
fidei, sic bonæ ordinationis vobis deputeretur effe-
ctus.* Hanc Legatorum opinionem non om-
nino refutare videtur Concilium; ita tamen

Concil. Ephes.
A. 2.

AA. 11

Epistola synodica
Conc. l. Chalced.
den. ad Leonem.